

14. September spilliklutur

VIÐ oddagreinin í Sosialinum seinasta leygardag sum páskoti gera teir á 14. September aftur eina av teirra vælkendu royndum at fáa ilt í sandoyingar móttvegis øllum øðrum enn tjóðveldisflokkinum.

EVNIÐ var tær 7,85 krónurnar, sum Sólaris beyð fyri kilo av teirri fyrri av teimum báðu »dýru« upsalastunum — og sum oddasgreinsskrivarin loyvdi sær at seta spurnartekin við, lønseminum viðvíkjandi.

BLAÐIÐ leggur sandoyingum í munn, at ætlanin hjá oddagreinsskrivarinum ikki kundi vera onnur enn at seta 150-200 arbeiðspláss í Sandoyinni í vága.

MEN skendska skrivningin í Fjúrtaða steðgar ikki við hesum. Nei, blaðið leggur sandoyingar undir at siga, at henda greinin uttan iva var »bestilt« og hetta uttan iva av

stjóranum á Bacalao, Aksel Hansen, sum skal eittast at hava ligið úti eftir sandoyarbátunum.

EFTIR drúgván vavstur um líkt og ólíkt, letur blaðið tó sandoyingar ganga í seg sjálvar og siga, at eisini teir halda prísir vera ov høgan, men at leiðslan á virkinum beyð henda prísir í protest fyri at vísa á, hvussu »garvillir« prísirnir veruliga eru í løtuni.

ALT hetta uttanumtosið endar sostatt við, at sandoyingar sambært 14. September siga prísirnar at vera garvillar.

SO rívan tekur Tíðindablaðið Sosialurin ikki til í nevndu oddagreini, men loyvdi sær bert at ivast í lønseminum.

AT prísirnir, fyri at nýta orðalagið hjá Fjúrtaða, seinni eru vorðnir enn garvillari, vita vit. Men mótsatt 14. September hava vit tað álít á øllum okkara flakavirkisleiðslum, at hesar best sjálvar megna at meta um hesi viðurskipti.

VIT vita sjálvsagt øll, við ella uttan at lesa seinastu brotini, rosiruna í pylsuendanum ella sanna endamálið við greinin, at hesin vavstur, sum so mangan í Fjúrtaða í skrivning síni um Sandoyinna, einans hevði eittans endamál — útspilling av navngivnum persóni, nevniliga lögtingsmanni javnaðarflokksins, Jógvan Adolf Johannesen.

IKKI trúgva vit ella sandoyingar flestir, at 14. September kann vinna nakað við slíkari skrivning. Sandoyingar vita nevniliga, at tað eru skipari og manning, ið gera av, hvar avreiðast skal. Eisini vita teir, at manningin einsamøll kann gera av, hvar teirra partur, tey 27 prosentini, skulu avreiðast — og illa ber til at noyða hesar dúgliku fiskimenn at halda seg uttanfyri ta kapping, sum nú er í komini um upsan.

KAPPINGIN er nú veruleiki, antin okkum dæmar tað ella ikki. Hesum átti eisini 14. September at lært seg at liva við og saman við okkum vóna, at tað hóast alt fór at

bera til hjá smærru virkjunum at vera við í hesum leiki.

AT samfelagið, sum nú resast úr virkisleysum dúri aftan á 2 ára tjóðveldisstýri, ikki heilt líkist tí, tjóðveldismenn ætlaðu sær at sundurlið við tiltikna fiskivinnuuppritingum, sum einamest tjóðveldisflokkurin reypaði sær av, verður 14. September eisini at viðurkenna og góðtaka.

HELDUR hetta fyri sandoyingar enn teir neyðars tertlingar, ónýtiliga fiskivinnuuppritt Ellefsens og Isaksens ætlaði teimum. Nú kunnu teir bjóða, meðan tað, ið tjóðveldisflokkurin ætlaði teimum, hvørki var at liva ella doyggja av.

TJÓÐVELDISFLOKKURIN hevur við fiskivinnupolitikkini sínum, sum ongantíð gjørdist veruleiki — tibetur, ikki bert hildið sandoyingar, men alt Føroya fólk fyri tað turra spott.

SO einfalt er tað, men at smakkurin er ringur, skilja øll.

sosigaley

Tjóðveldið og loysingin

Í oddagreini í gjár skirvar 14. September um loysingarspurningin. Sum góð dømi um sjálvstýrisvilja verða Ísland og Litavia nevnd:

Føroyingar valdu eisini loysing, men oraska av veikum og dugnaleysum føroyskum politikarum - fyrst og fremst fólka-floksmonnum og donskum harrabøðum, fingur vit bert framhaldandi samband.

Og tað hava vit framvegis við teimum óhepnu avleiðingum, tað hevur havt fyri føroyska fólkið og okkara tørvandi sjálvbjargingnisvilja.

Hugsu vit um, at allir litavar standa yvir fyri einum risaveldi, ið ferð eftir ferð hevur prógvað, at teir ikki smæðast við

at nýta vápnamegi móti sakleysum fólki, ið bert krevja sín sjálvsagda rætt, so eiga vit føroyingar ikki at kenna okkum serliga væl.

Vit hava teir bestu møguleikar til sjálvbjargni, ið nokur tjóð eigur - bert vit kenna ábyrgd og duga at nýta teir á skynsamiligan hátt. Kortini hálsaðu vit um, tá ið ástóð og lótu okkum ganga undir donsk harrabøð.

Søgan hjá Fjúrtaða og Tjóðveldinum er enn hin sama. Øll onnur enn teir sjálvar hava skyldina. Vit loyva okkum at spyrja: Nær hevur Tjóðveldisflokkurin so frægt sum lyft hond frá síðu í sjálvstýrispurningum. Jú í Fjúrtaða og tá flokkurin er í andstöðu. Sannir loysingarmenn oman fyri hálsvølin.

Ull er Føroya gull

Birgir Danielsen, lögtingsmaður og fyrrverandi fiskasløstjóri hevur í Dagblaðnum í gjár nakrar hugleiðingar um tilvirkan av ull. Hann heldur, at hetta kundi verið eina verulig framtidarvinna við mongum arbeiðsplássum:

...burtur úr ullatilvirkan kundu vit lættliga fingið fimm- til átta-hundrað heiltíðarstørv. Íløgur er partvíst til staðar. Kunneikin er ikki enn burtur, men um vit bíða nokur ár, so kann lætt tilvirking av ull gerast nakað fjart hjá tí yngra ættarliðnum.

Tað eru nógvir føroyingar, sum vita eitt sindur um ull. Og nógvi eru tey, sum gjøgnum árin hava fingist við at

gera pløgg burtúr ull. Tíverri eru tað nokk blivin færri og færri gjøgnum seinastu árin.

Seinastu tíðina hevur idnaður úr ull verið umtalaður bæði í bløðum og útvarpi. Vit eiga at takka teimum, sum vísa hesum áhuga og vóna at okkurt gott fer at spyrjast burtúr skjót.

Rætt hevur Birgir í, at nógvi hevur verið skrivað og tosað um henda spurning, men ómetliga lítið er komið burtúr. Tað tæni ongum endamáli at gita sær til hvør skyldina hevur, men mugu vit bert, sum Birgir, vóna at annað lag kemur á. Politikararnir eiga sjálvandi at vera við at skapa fortreytir, men eingin skaði hevði verið í, um okkurt eisini hoyrdist frá vinnulívsfólkunum sjálvum.

FA talar at

Føroya Arbeiðarafelag talar at landsstýringum. Arbeiðarafelagið finst at uppskotnu broytingunum í skattaviðurskiptunum og figgjarlógini annars.

Felagið førir fram, at broytingarnar í skattinum bert hava við sær, at tey hægri løntu fáa skattalætta og tey lægri løntu eru við sviði soð.

Viðvíkjandi figgjarlógarpuppkotin um áttalar FA, at ávís øki vera skerd. Øki, sum raka tey veikaru í samfelagnum.

Hinvegin visir Føroya Arbeiðarafelag á aðrar gongdar leiðir enn tær landsstýrið hevur skotið upp.

At fylgja við samfelagsgongdini og tala

at, er bæði rættur og skylda fakfelaganna. Tað er eingin sum sigur, at landsstýrið til eina og hvørja tíð skal fylgja teimum ráðum tað fær, heldur ikki frá fakfeløgnum, men tað er av alstórum týðningi, at tey ráð sum koma - eitt nú frá portunum á arbeiðsmarknaðinum - verða tikið í fullum álvara og viðgjørð sum álvarsmál. Treytin fyri einum vælverkandi landsstýri og samfelag er gott samstarv við allar partar. Ikki minst arbeiðsmarknaðin.

